

FOAIE PAROHIALĂ

3 - 9 aprilie 2022

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Liturgia Înaintesfințitelor
miercuri, 6 aprilie 2022; ora 12.00

Calea Crucii
sâmbătă, 9 aprilie 2022, ora 18.00

Pomenirea tuturor morților
sâmbătă, 9 aprilie 2022, ora 18.45

Rugăciune

Doamne, cât de puternică și invincibilă este puterea Ta. Aceasta străbate abisul oceanelor, mișcă pământul din temelii, dacă se atinge de munți, aceștia fumegă. Ea dă culoare vieții noastre, ne face să ne minunăm de frumusețea naturii pe care ai creat-o și ne poartă pe aripile speranței. Nimic nu o poate înlătura așa cum nimic nu i se poate împotrivi.

Cât de neputincioși suntem noi, Doamne, și cât de repede ne îndepărtăm de tine. Dușmanul mântuirii noastre ne pândește ca să ne cucerească și să ne câștige pentru el, știind cât de firavi și nestatornici suntem.

O, Doamne, privește la pericolul care ne urmărește zilnic în viață și fă ca în mintea noastră, să fie veșnic prezente cuvintele pe care ni le-ai spus: « Fără Mine nu puteți face nimic. » Recunoaștem acest lucru și-l mărturisim.

De aceea ne adresăm Ție, fă să strălucească întotdeauna puterea Ta peste noi și să nu cădem în prăpastia disperării nici în cursa celui rău, care ne pândește. Întărește-ne, Doamne, ca de fiecare dată când suntem tentați și atacați de diavol să ne apărăm cu arma rugăciunii și a credinței în Tine. Prin puterea Ta care învinge toate, ajută-ne să ajungem în Paradisul Ceresc, unde se află bucuria vederii Tale în gloria eternității. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Nicolae Flore și Tudor Crăciun**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Demnonii din viața noastră

Este a doua oară când Isus le vorbește ucenicilor despre patima și moartea Lui. Prima dată o face după mărturisirea lui Petru: “Tu ești Cristosul”. Știm cum decurg lucrurile: Isus le cere să nu spună nimănui, le vorbește apoi despre suferințele care-l așteaptă, iar Petru îl ia deoparte pentru a-L convinge să aleagă o altă cale. Astăzi Isus vorbește a doua oară, după vindecarea tânărului posedat de un demon mut și surd. Cum reacționează ucenicii? În primul rând evanghelia ne spune că aceștia nu înțelegeau și se temeau să-l întrebe. Dacă citim versetele cu care continuă pericopa de astăzi, îi vedem pe apostoli care în secunda următoare, încep să se certe pentru că nu știu care dintre ei este mai mare. Isus vorbește despre moartea lui apropiată, iar drept răspuns, drept consolare, ei caută să vadă care dintre ei este mai mare în rang. Ne putem întreba pe bună dreptate dacă demonul mut și surd care a fost învins în viața copilului din evanghelie, nu trebuie să fie învins și în viața apostolilor și mai apoi în viața fiecăruia dintre noi, fiindcă ascultăm cuvintele Domnului, dar suntem ca surzi. Nu înțelegem. Auzim ceea ce Dumnezeu ne spune dar suntem ca muți, neștiind ce să răspundem.

Pentru a învinge avem nevoie de rugăciune și de post. În primul rând de rugăciune, iar rugăciunea înseamnă să vorbim cu Isus. Nu între noi, pentru a vedea cine e mai mare și mai important, ci cu Mântuitorul pentru a înțelege planul Lui pentru noi. Vorbind cu Fiul lui Dumnezeu, acesta zdrobește pentru noi capul șarpelui care în grădina Raiului a astupat prin păcat urechile lui Adam la șaptele Domnului. Limba noastră se dezleagă, iar urechile ni se deschid. Similară este și acțiunea postului. Postim de la lucrurile acestei lumi și ne deschidem înspre cuvântul Domnului: “Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu”. Postim nu doar de la mâncare, ci și de la tot ceea ce lumea ne propune încontinuu prin simțurile noastre și prin imaginație. Fiindcă șuieratul șarpelui din Grădina Raiului continuă și în grădina acestei lumi, propunându-ne lucruri bune de mâncat și plăcute ochilor la vedere și vrednice de dorit. La fel ca Adam și noi suntem încontinuu chemați să alegem între cuvântul Domnului și propunerile șarpelui.

Postul Mare este un bun moment în care să ne decidem definitiv pentru Dumnezeu, eliberându-ne de demonul surd și mut care încearcă să ne închidă în noi înșine, într-un autentic autism spiritual. Cu postul să manifestăm alegerea noastră, iar rugăciunea să ne înalțe înspre Maica Sfântă, noua Evă. Ei, cea care zdrobește capul șarpelui, să-i încredințăm viețile noastre, familiile noastre și tot ceea ce avem mai scump.

**PSS Claudiu,
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla**